

12 Απριλίου 2010

Παιχνίδια ζωής... της Πένυς Παπαδάκη (ΨΥΧΟΓΙΟΣ)

Ένα ακόμα βιβλίο για να το βάλετε στα υπόψιν...

Πριν από δύο χρόνια, ψάχνοντας κάτι για να διαβάσω στο βιβλιοπωλείο που συνήθως ψωνίζω, η βιβλιοπώλισσα που πρότεινε δύο βιβλία μιας συγγραφέως που δεν ήξερα. Το ένα είχε τίτλο «Αντίο φιλενάδα» και το άλλο «Το ζεϊμπέκικο της Κατίνας». Τα αγόρασα και τα δύο, κάτι στο οπισθόφυλλο με τράβηξε. Συναντήθηκα με μια γραφή γλυκιά και πικρή ταυτόχρονα, ταξίδεψα με συναισθήματα έντονα, βαθιά ανθρώπινα.... Στο παλιό μου blog είχα κάνει ανάρτηση και για τα δύο και είχα μιλήσει με τα καλύτερα λόγια. Όσοι μ' εμπιστεύθηκαν συμφώνησαν μαζί μου.... Η Πένυ φέτος πέρασε το κατώφλι των εκδόσεων Ψυχογιός και....

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Η κεντρική ηρωίδα, η Νίκη, είναι μια γυναίκα σαν τις χιλιάδες που κυκλοφορούν ανάμεσά μας. Η αγαπημένη της αδελφή, η Ελπίδα φεύγει νωρίς από την ζωή και όταν την χάνει, περνάει όλα τα στάδια της θλίψης, ακόμα και του θυμού πριν έρθει η αμφισβήτηση, ο αναπροσδιορισμός και του ίδιου της του εαυτού..... Θα βρεθεί πραγματικά σ' έναν κυκεώνα, στην προσπάθειά της να βοηθήσει την ανθρώπινη δυστυχία γύρω της. Ξεκινάει από οικονομικούς μετανάστες για να έρθει σ' επαφή με την έμφυτη αξιοπρέπεια αυτών των ανθρώπων, να γνωρίσει μια άλλη πλευρά της ζωής. Όταν ο δήμος κάνει μια προσπάθεια με εθελοντές για φροντίδα ηλικιωμένων ατόμων, η Νίκη δηλώνει συμμετοχή και αρχίζει να γνωρίζει τον ογδοντάχρονο κύριο Λεωνίδα. Από την φροντίδα του σώματος, περνάει εύκολα στην φροντίδα της ψυχής, δεν είναι πια μια διεκπεραίωση, είναι ένας

δεσμός που αναπτύσσεται, που ισχυροποιείται και η ηρωίδα βουτάει ξανά στα βαθιά νερά της ανθρώπινης ζωής. Η Ελπίδα δίπλα της, στην ψυχή και στην καρδιά της, να διδάσκει, να κοροϊδεύει, να υπάρχει... Όταν ο ηλικιωμένος άντρας φεύγει από την ζωή, η Νίκη θα τον κλάψει σαν δικό της άνθρωπο, αλλά η ανάγκη, εκείνο το ταξίδι της ψυχής της, θα συνεχιστεί σ' ένα ορφανοτροφείο. Νέες πληγές θ' ανοίξουν και πριν προλάβει να δράσει, μια καινούρια θα έρθει να προστεθεί. Η φίλη της, για μια ακόμα φορά θα πέσει θύμα κακοποίησης από τον άντρα της και η Νίκη βρίσκεται δίπλα της, νομίζοντας ότι ήρθε το τέλος γι αυτή τη σχέση, ως όφειλε, αλλά η Έφη βαδίζει την πεπατημένη.... Η κακοποίηση των γυναικών πάντα, αιώνες τώρα, γίνεται κεκλεισμένων των θυρών.... Το θύμα γίνεται προστάτης του θύτη και η σιωπή καλύπτει όσα κανονικά θα έπρεπε να κάνουν εκκωφαντικό θόρυβο για να σταματήσουν.

Δίπλα στην Νίκη υπάρχει ο Γιώργος, ο άντρας της, που την αγαπάει με μια αγάπη δυνατή, ήρεμη, κατασταλαγμένη. Την βλέπει ν' αλλάζει σιγά-σιγά, να γίνεται πιο δυνατή, να γεμίζει αυτοπεποίθηση, να είναι δοτική αλλά και απαιτητική. Αντιφάσεις που σμιλεύουν από την αρχή τον χαρακτήρα της γυναίκας που λατρεύει και είναι αποφασισμένος να την βοηθήσει να φτάσει στο τέρμα της διαδρομής που επέλεξε, στην προσπάθεια να βρει την δική της αλήθεια.

Η φίλη της Νίκης επανέρχεται στο προσκήνιο, αφού ο άντρας της θα δώσει την χαριστική βολή και την στέλνει στο νοσοκομείο βάνουσα κτυπημένη. Η Νίκη θα οικειοποιηθεί αυτόν τον πόλεμο για να σώσει την φίλη της, να την βοηθήσει όπως δεν μπόρεσε ποτέ να σώσει την ίδια της την αδελφή, όταν πέρασε από τα ίδια μονοπάτια... Ο Γιώργος θ' αρχίσει για πρώτη φορά ν' ανησυχεί γι αυτή της την μεταστροφή, γι αυτό το πάθος με το οποίο κάνει δικές της όλες τις μάχες.... Ακόμα και τα δύο της παιδιά αρχίζουν να διαμαρτύρονται για την αλλαγή της, αλλά η Νίκη έχει πολύ δρόμο ακόμα να διανύσει και μια μεγάλη πρόκληση θα έρθει να την συναντήσει. Η πρόκληση ακούει στο όνομα Ελισάβετ Μιχαηλίδου και η Νίκη δεν μπορεί να προβλέψει ποιο μπερδεμένο κουβάρι αρχίζει να ξετυλίγει, ούτε μπορεί να ξέρει ότι η άκρη του ίσως φτάνει αν όχι στο σπίτι της, τουλάχιστον στο κατώφλι της.... Η Ελισάβετ Μιχαηλίδου βρίσκεται σ' ένα γηροκομείο που η Νίκη διοχετεύει εκ νέου την ενεργητικότητά της, μόνο που δεν είναι τόσο εύκολα τα πράγματα με την ηλικιωμένη γυναίκα.... Η σχέση της με την Ελισάβετ, για πρώτη φορά θα φέρει τριγμούς και στο σπίτι της Νίκης. Το μέτωπο

παιδιών και συζύγου ενωμένο και συμπαγές μπροστά της, αλλά και η δύναμη της νέας Νίκης που αναδύθηκε απίστευτη. Δεν ησυχάζει μέχρι που το κουβάρι στα χέρια της ξεμπερδεύεται, όλα τα κομμάτια του πάζλ μπαίνουν στην θέση τους και εκτός από την ίδια, όλοι έρχονται αντιμέτωποι με την αλήθεια που τους πονάει και μαθαίνουν ότι μόνο όταν φτάσεις στην πηγή του πόνου, μπορείς να τον ξεπεράσεις.....

Αυτό είναι το Παιχνίδι ζωής, μόνο που η Πένυ δεν παίζει. Μπορώ να την δω, να την φανταστώ, σκυμμένη στο χειρόγραφο της, με σμίλη και σφυρί να δημιουργεί ένα γλυπτό για την ψυχή, για τις χίλιες και μία όψεις της.... Να φτιάχνει τους δρόμους για τις δαιδαλώδεις διαδρομές της. Σε κάθε βιβλίο που διαβάζω, έχω κάποιον ήρωα που με αγγίζει ιδιαίτερα, που τον αγαπώ και κάθε του λέξη στο κείμενο, παίρνει άλλη διάσταση. Εδώ δεν ήταν ένας....Την Νίκη, την κατάλαβα, αυτή είναι η αλήθεια, αλλά δέθηκα πολύ με την Ελισάβετ. Πάντα με συγκινούσαν οι άνθρωποι με τα πάθη που τους οδήγησαν σε λάθη.... Θεωρώ, και σαν συγγραφέας, ότι έχουν πολύ περισσότερο ενδιαφέρον, ότι η βουτιά στα άδυτά τους, είναι πιο περιπετειώδης. Η περίπτωση της Ελισάβετ, απλώς με επιβεβαίωσε. Ανθρώπινοι βαθιά οι ήρωες αυτού του βιβλίου. Άνθρωποι που περπάτησαν δίπλα μας, που τους βλέπουμε αλλά δεν τους ξέρουμε. Έπειτα είναι και η γραφή.... Αυτή που κυλάει τόσο γλυκά, τόσο αβίαστα, που λέει λόγια που θα μπορούσες κι εσύ ο ίδιος να έχεις πει, που σου γνωρίζει ήρωες που θα μπορούσες να ήσουν εσύ....

Το βιβλίο της Πένυς Παπαδάκη δεν είναι ούτε απλό, ούτε όμως και απλοϊκό. Δεν είναι σκληρό, ούτε όμως και γλυκερό... Είναι ένα βιβλίο που σαν αναγνώστης χαιρέσαι που το διάβασες....

Λίγα λόγια για την συγγραφέα:

Η ΠΕΝΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, αλλά μεγάλωσε στις γειτονιές του Πειραιά. Για πολλά χρόνια ασχολήθηκε με τα λογιστικά, τα οποία όμως δεν κατάφεραν να τετραγωνίσουν το μυαλό της. Τα τελευταία έξι χρόνια ασχολείται με το μάρκετινγκ.

Είναι παντρεμένη, έχει δυο παιδιά και θεωρεί την οικογένειά της τη μεγαλύτερη δημιουργία της. Πνεύμα ανήσυχο, ψάχνει πάντα τις απαντήσεις στις απορίες της μέσα από τη συγγραφή των βιβλίων της. Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών.